

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 535/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 408/19 од 07.10.2019. године, на седници већа одржаној 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 408/19 од 07.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 408/19 од 07.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 430/18 од 22.05.2019. године обавезана је тужена да тужиљи исплати на име новчаног обештећења због повреде права на правично суђење у разумном року износ од 40.000 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом од 22.05.2019. године до исплате и на име накнаде трошкова поступка износ од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен је део тужбеног захтева преко досуђених до тражених 3.000 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 408/19 од 07.10.2019. године жалба тужиље је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда преиначена тако што је обавезана тужена да тужиљи на име накнаде трошкова поступка поред износа од 27.000,00 динара исплати још износ од 5.400,00 динара на начин и под условима као у првостепеној пресуди, док је у преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и непреиначеном делу одлуке о трошковима поступка, првостепена пресуда потврђена, а одбијен је захтев тужиље за накнаду тошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка уз предлог да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. става 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни правних питања у интересу равноправности грађана, нити потреба уједначавања судске праксе и потребе новог тумачења права јер се у конкретном случају ради о парници ради накнаде штете – новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а тужила уз ревизију није приложила више судских одлука које би учиниле основаним разлог предвиђен чланом 404. ЗПП за изјављивање ревизије с обзиром на то да постојање различите судске одлуке не указује нужно и на другачију судску праксу.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. ставу 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предмет тужбеног захтева је накнада штете, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да у конкретном случају побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија, према члану 479. ставу 6. ЗПП, није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић